

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa **MUDr. D. B.**, bývajúceho v B., proti odporcovi **R. Š.**, bývajúcemu v T., **o ochranu osobnosti a nemajetkovú ujmu**, vedenej na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. 36 C 115/2006, na dovolania navrhovateľa proti uzneseniam Krajského súdu v Trnave z 29. októbra 2008 sp. zn. 23 Co 226/2008 a z 31. augusta 2009 sp. zn. 23 Co 222/2009, 23 Co 294/2009, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie navrhovateľa proti výroku uznesenia Krajského súdu v Trnave z 31. augusta 2009 sp. zn. 23 Co 222/2009, 23 Co 294/2009, ktorým bolo potvrdené rozhodnutie súdu prvého stupňa o zamietnutí jeho žiadosti o ustanovenie zástupcu z radov advokátov pre dovolacie konanie, **o d m i e t a .**

Konanie o dovolaní navrhovateľa proti výroku uznesenia Krajského súdu v Trnave z 31. augusta 2009 sp. zn. 23 Co 222/2009, 23 Co 294/2009, ktorým bolo potvrdené rozhodnutie súdu prvého stupňa o nepriznaní oslobodenia od súdnych poplatkov a o uložení poriadkovej pokuty a konanie o jeho dovolaní proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave z 29. októbra 2008 sp. zn. 23 Co 226/2008, **z a s t a v u j e .**

Odporcovi nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Trnave uznesením z 29. októbra 2008 sp. zn. 23 Co 226/2008 odmietol odvolanie navrhovateľa ako oneskorene podané proti uzneseniu Okresného súdu Trnava z 21. marca 2008 č.k. 36 C 115/2006-38, ktorým bolo zastavené konanie pre nezaplatenie súdneho poplatku.

Uvedené uznesenie odvolacieho súdu napadol navrhovateľ dovolaním. Žiadal, aby dovolací súd zrušil rozhodnutia súdov nižších stupňov a uložil žalovanému povinnosť zaplatiť mu sumu 1 000 000,- Sk v lehote 3 dní od doručenia rozsudku ako náhradu nemajetkovej ujmy a trovy konania. Okrem iného požiadal, aby mu pre dovolacie konanie bol ustanovený zástupca z radov advokátov.

Okresný súd Trnava uznesením z 28. apríla 2009 č.k. 36 C 115/2006-92 nepriznal navrhovateľovi oslobodenie od súdnych poplatkov a zároveň zamietol jeho žiadosť o ustanovenie zástupcu pre dovolacie konanie z radov advokátov, lebo v danom prípade neboli splnené podmienky v zmysle § 30 O.s.p., keďže žalobca nespĺňal predpoklady na oslobodenie od súdnych poplatkov.

Okresný súd Trnava uznesením z 21. mája 2009 č.k. 36 C 115/2006-97 uložil navrhovateľovi poriadkovú pokutu vo výške 800 € (§ 53 ods. 1 O.s.p.), nakoľko podal na súd hrubo urážlivé podanie.

Na odvolania navrhovateľa Krajský súd v Trnave uznesením z 31. augusta 2009 sp. zn. 23 Co 222/2009, 23 Co 294/2009 potvrdil tak uznesenie súdu prvého stupňa, ktorým navrhovateľovi nepriznal oslobodenie od súdnych poplatkov a ktorým zamietol jeho žiadosť o ustanovenie zástupcu pre dovolacie konanie z radov advokátov, ako aj uznesenie o uložení poriadkovej pokuty.

Aj toto potvrdzujúce uznesenie odvolacieho súdu napadol navrhovateľ dovolaním, v ktorom žiadal zrušiť rozhodnutia súdov nižších stupňov a vec vrátiť okresnému súdu na ďalšie konanie. Dovolanie dôvodil ustanoveniami § 237 písm. f/ O.s.p., § 241 ods. 2 písm. b/ a c/ O.s.p.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolania podal účastník konania – subjekt oprávnený podať dovolanie, pristúpil k posúdeniu, či sú v dovolacom konaní splnené procesné predpoklady preskúmania dovolaniami napadnutých rozhodnutí.

Z dôvodov, ktoré so zreteľom na okolnosti danej veci vyplývajú z potreby vyriešiť najprv otázku splnenia osobitnej podmienky dovolacieho konania (povinného zastúpenia dovolateľa bez právnického vzdelania v zmysle § 241 ods. 1 O.s.p.), skúmal dovolací súd najskôr to, či je procesne prípustné dovolanie navrhovateľa proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave z 31. augusta 2009 sp. zn. 23 Co 222/2009, 23 Co 294/2009.

V zmysle § 241 ods. 1 O.s.p. musí byť dovolateľ zastúpený advokátom, pokiaľ nemá právnické vzdelanie buď sám, alebo jeho zamestnanec (člen), ktorý za neho koná.

Uvedené ustanovenie zakotvuje osobitnú podmienku dovolacieho konania; ak táto podmienka nie je splnená, dovolací súd nemôže preskúmať dovolaním napadnuté rozhodnutie.

V danom prípade dovolanie navrhovateľa smeruje aj proti výroku uznesenia Krajského súdu v Trnave z 31. augusta 2009 sp. zn. 23 Co 222/2009, 23 Co 294/2009, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa o zamietnutí jeho žiadosti o ustanovenie zástupcu z radov advokátov pre dovolacie konanie. I keď dovolateľ nie je zastúpený advokátom a nemá právnické vzdelanie (§ 241 ods. 1, veta druhá O.s.p.), povaha napadnutého rozhodnutia (výroku) vylučuje, aby v prípade tohto dovolania (tejto časti dovolania) bolo možné nedostatok podmienky povinného zastúpenia považovať za dôvod pre zastavenie konania. V situácii, kedy predmetom dovolacieho prieskumu má byť rozhodnutie, ktorým nebolo vyhovené žiadosti účastníka o ustanovenie zástupcu z radov advokátov, by trvanie na splnení podmienky povinného zastúpenia viedlo k popretiu vlastného cieľa, ktorý sledoval účastník konania podaním tejto žiadosti.

Podľa § 236 ods. 1 O.s.p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa. V prejednávanej veci smeruje dovolanie proti uzneseniu. Dovolanie proti uzneseniu je prípustné, ak je ním napadnuté zmeňujúce uznesenie odvolacieho súdu (§ 239 ods. 1 písm. a/ O.s.p.) alebo ak odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločností na zaujatie stanoviska (§ 239 ods. 1 písm. b/ veta prvá O.s.p.). Podľa § 239 ods. 2 O.s.p. je dovolanie prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a/ odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné,

pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b/ ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, c/ ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky. Keďže v prípade dovolateľom napadnutého výroku uznesenia ide o také uznesenie odvolacieho súdu, ktoré nevykazuje znaky uznesení uvedených v § 239 ods. 1 a 2 O.s.p., nemožno prípustnosť tohto dovolania vyvodiť z uvedených ustanovení.

S prihliadnutím na zákonnú povinnosť vyplývajúcu z § 242 ods. 1 veta druhá O.s.p. sa dovolací súd zaoberal aj tým, či v konaní nedošlo k niektorej z procesných vád, ktoré sú taxatívne vymenované v § 237 O.s.p. Podľa tohto ustanovenia je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, pokiaľ a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát. Existencia niektorej z vyššie uvedených vád však dovolacím súdom nebola v konaní zistená.

Pokiaľ dovolateľ tvrdil, že jeho dovolanie je dôvodné na základe § 237 písm. f/ O.s.p. treba uviesť, že navrhovateľ bližšie nezdôvodnil, v čom mal spočívať nesprávny postup súdu, v dôsledku ktorého mu bola odňatá možnosť konať pred súdom. Z obsahu spisu nevyplýva, že by sa sudy dopustili porušenia procesných ustanovení majúcich za následok odňatie možnosti navrhovateľovi pred súdom konať. Obsah spisu nedáva podklad ani pre záver, že by sudy neustanovili navrhovateľovi zástupcu pre dovolacie konanie z radov advokátov, hoci pre to boli dané procesné predpoklady. Dovolací súd dospel preto k záveru, že postup súdov nemal za následok znemožnenie realizácie procesných práv navrhovateľa v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p.

K dovolateľom uvádzaným dôvodom dovolania podľa § 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p. – tzv. iná vada, ktorá ma za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a podľa § 241 ods. 2

písm. c/ O.s.p. – rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení veci, dovolací súd uvádza, že síce sú prípustnými dovolacími dôvodmi, ale prípustnosť dovolania ani jeden z nich nezakladá.

Keďže procesná prípustnosť dovolania navrhovateľa proti tej časti uznesenia Krajského súdu v Trnave z 31. augusta 2009 sp. zn. 23 Co 222/2009, 23 Co 294/2009, ktorou potvrdil uznesenie súdu prvého stupňa o zamietnutí žiadosti navrhovateľa o ustanovenie zástupcu pre dovolacie konanie, nevyplýva z § 239 O.s.p. ani z § 237 O.s.p., Najvyšší súd Slovenskej republiky jeho dovolanie v tejto časti odmietol ako smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému dovolanie nie je prípustné (§ 243b ods. 5 O.s.p. a § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p.).

Pokiaľ ide o dovolanie navrhovateľa proti tej časti uznesenia Krajského súdu v Trnave z 31. augusta 2009 sp. zn. 23 Co 222/2009, 23 Co 294/2009, ktorou je napadnutý výrok potvrdzujúci uznesenie súdu prvého stupňa o nepriznaní oslobodenia od súdnych poplatkov a o uložení poriadkovej pokuty a proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave z 29. októbra 2008 sp. zn. 23 Co 226/2008, ktorým odvolací súd odmietol odvolanie navrhovateľa proti uzneseniu súdu prvého stupňa, ktorým bolo zastavené konanie z dôvodu, že navrhovateľ v súdom stanovenej lehote nezaplatil súdny poplatok, treba uviesť, že podľa § 241 ods. 1 O.s.p. musí byť dovolateľ zastúpený advokátom, pokiaľ nemá právnické vzdelanie buď sám, alebo jeho zamestnanec (člen), ktorý za neho koná. Toto ustanovenie zakotvuje osobitnú podmienku dovolacieho konania, ktorej nedostatok bráni prejednaniu dovolania.

Zo spisu vyplýva, že navrhovateľ bol oboznámený s rozhodnutiami súdov nižších stupňov o tom, že sa mu neustanovuje zástupca z radov advokátov. Napriek tomu ale nezaložil do spisu advokátovi udelenú plnú moc na jeho zastupovanie v dovolacom konaní. V dôsledku toho zostal nedostatok tejto podmienky dovolacieho konania neodstránený.

Z vyššie uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky (§ 10a ods. 1 O.s.p.) konanie o dovolaní navrhovateľa smerujúce proti týmto uzneseniam zastavil (§ 243c O.s.p. v spojení s § 241 ods. 1 O.s.p. a § 104 ods. 2 O.s.p.) bez toho, aby skúmal, či v danom prípade došlo k procesnej vade konania v zmysle § 237 O.s.p.

Navrhovateľ z procesného hľadiska zavinil, že sa jeho dovolanie muselo sčasti odmietnuť (resp. že sa konanie o inej časti tohto dovolania a o jeho ďalšom dovolaní muselo zastaviť), a vznikla mu povinnosť nahradiť trovy dovolacieho konania (§ 243b ods. 5 O.s.p., § 224 ods. 1 O.s.p. a § 146 ods. 2 O.s.p.). Najvyšší súd Slovenskej republiky nepriznal odporcovi náhradu trov dovolacieho konania, lebo nebol podaný návrh na uloženie povinnosti nahradiť trovy dovolacieho konania (§ 243b ods. 5 O.s.p., § 224 ods. 1 O.s.p. a § 151 ods. 1 O.s.p.).

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 31. mája 2010

JUDr. Ladislav G ó r á s z, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Klaudia Vrauková